

જેની રે સંતો

જેની રે સંતો કોટિ જન્મોની પુણ્યે જાગે રે,
તેને રે સંતો 'દાદા'નું દર્શન થાયે રે;
ઘટમાં એને ખટકારો ખટ ખટ વાગે રે.

કરુણાસાગર જેના પર સહજકૃપા વરસાવે રે,
સામાયિકથી 'અક્રમ' શુદ્ધાત્મા જગાવે રે;
સ્વસંચાલિત ચેતક ચેત ચેત ચેતવે રે.

સહજાનંદે છે 'તે' 'વ્યવસ્થિત' સમજાયે રે,
'લક્ષ' અલખનું નિરંતર લક્ષ મહીં લહેરાવે રે;
અંતઃકરણમાં ત્રણ-ત્રણ ટકોરા ટક ટક થાયે રે.

કલ્પવૃક્ષી અનંત શક્તિઓ ખીલી જાયે રે,
અકર્તાપદ કેવળથી દર્શન-જ્ઞાન પાયે રે;
પૂર્વે ચીતર્યા કર્મો જ નિર્ઝર ઝર ઝર થાયે રે.

પૂર્વભવનો સત્સંગ અહર્નિશ સંભળાયે રે,
આતમ-સિદ્ધિ મુમુક્ષુ હૃદયે ઘૂંટાયે રે;
રોકડનાથની કરુણા જ હરદમ ઘક ઘક સ્હાયે રે.

લેખ-વિધિના છઠ્ઠી જે કરમે લખી જાયે રે,
મેખ-વિધિની 'દાદા'થી બદલી જ જણાયે રે;
સ્વયંશુદ્ધિ આંખોથી આંસુ ટપ ટપ જાયે રે. - જેની રે....

નિજધારાના પાતાળી ઝરણાં ઊડી જાયે રે,
'તે' સિદ્ધિથી સ્વાધ્યાયી ફોરાંફોરી ન્હાયે રે;
'જય સચ્ચિદાનંદ' સંજ્ઞા આ પદ પદના પચાયે રે.

સાલિયાણાં પરસત્તે જેને ના પોષાયે રે,
 સ્વસત્તે 'તે' સાહેબી સમૃદ્ધ સિદ્ધ સહાયે રે;
 ઝંડા વિના મંદિર-ધ્વજ ફર ફર ફર ફેલાયે રે.

મિથ્યાજગની મ્હોલાતું સપનાં સમ સમજાયે રે,
 તેને શાશ્વત લગનીમાં પ્રેમ અખંડ જણાયે રે;
 અનંત-ગુણીનાં ગાણાંઓ ગણ ગણ ગણ ના થાયે રે.

'અક્રમજ્ઞાને' અતીત જિતેન્દ્રિય જિન સમજાયે રે,
 સૂક્ષ્માતીતે નિત્યેથી જિત-મોહ-જિન થવાયે રે;
 ક્ષીણ-મોહ-જિનેશ્વર 'દાદાજી' સ્વ-પર પ્રકાશક રે.

ઉત્કૃષ્ટ લગને 'આ' ભવથી મોક્ષ જણાયે રે,
 'તે' નિદિધ્યાસે પરભવનું ભાથું ના બંધાયે રે;
 ચહુગત 'તે'ના દર્શનને ઝંખે છે ક્ષણ-ક્ષણ ગણ રે. - જેની રે....

દિવસે-દિવસે ઓહોહો ! 'દાદા, દાદા' થાયે રે;
 ભરતી-ભરતી આતમની સમૃદ્ધિ ઓપાયે રે.
 સત્સંગ-સત્સંગ અન્વય-ગુણાકે ઉભ્રાયે રે.

[